

2. Или в този случай става въпрос за доставки на услуги, които съгласно член 44 от Директива 2006/112 се облагат на мястото, където получателят на доставяните услуги е установил трайно седалището на своята стопанска дейност или където има постоянен обект или при липса на такова установяване — по мястото на постоянния му адрес или по мястото на обичайното му пребиваване?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 30 март 2012 г. — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH/SC Laminorul SA

(Дело C-157/12)

(2012/C 184/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Ответник: SC Laminorul SA

Преюдициален въпрос

Член 34, точка 4 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ („Регламент Брюксел I“) обхваща ли и случая на противоречащи си съдебни решения, постановени в една и съща държава членка (държава, в която са постановени съдебните решения)?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Жалба, подадена на 11 април 2012 г. от Verenigde Douaneagenten BV срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 февруари 2012 г. по дело T-32/11, Verenigde Douaneagenten/Комисия

(Дело C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Verenigde Douaneagenten BV (представител: S. H. L. Moolenaar, advocaat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска

— да се отмени решението с оглед на посочените в жалбата правни основания,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. **Първите две правни основания** се отнасят до грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал, като е приел за правилно заключението на ответника, че сертификатите за движение EUR.1 са издадени въз основа на неправилно изложение на фактите от износителя.

В това отношение Общият съд се основавал единствено на писмо на Departement van Economische Zaken (министерство на икономиката) отпреди 2 години и половина преди фактическия износ, което можело да се тълкува по различни начини, както и на нормативна уредба с кумулативен характер, чието прилагане било неправилно и маловажно, без да вземе предвид обстоятелството, че самите митнически органи я смятали за изключително сложна.

Общият съд не взел предвид и обстоятелството, че в производството пред Gerechtshof te Amsterdam нидерландските митнически органи заявили, че те не могат да докажат, че издадените въз основа на неверни факти от износителя сертификати за движение EUR.1 са били върнати.

2. **Третото и четвъртото правно основание** се отнасят до грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал като приел, че към момента на издаването на сертификатите за движение EUR.1 митническите органи не са знаели или не е трябвало да знаят, че няма основание за преференциално третиране на въпросните стоки.

В съображенията си Общият съд не взел под внимание факта, че за издаването на сертификатите за движение EUR.1 Departement van Economische Zaken на Сугазао трябвало най-малкото да извърши проверка на място. Освен това Общият съд не взел предвид, че при издаването на сертификатите за движение EUR.1 митническите органи на Сугазао трябвало да осъществят и контрол на произхода на въпросната захар и на свързаната с нея обработка, за да проверят избраната правна уредба.

Освен това Общият съд не отчел обстоятелството, че митническите органи издали сертификатите за движение EUR.1 въз основа на сертификати за произход — формуляр А (наричан по-нататък „формуляр А“), които не могли да служат за тази цел.

При пристигането на суровините в Сугаѝо митническите органи получили съответните формуляри А. Жалбоподателят нямал вина, че впоследствие поради пожар в архивите на митническите органи в Сугаѝо тези формуляри били загубени. Тъй като архивът бил разрушен, вече не можело да се установи какви документи се съдържаха в преписката на митническите органи.

Заклучението на Общия съд, че ръководителят на службата предоставил тези материали на страните в производството, тъй като те станали част от нея, не било обосновано. Въз основа само на това обстоятелство не можело да се заключи, че формулярите А не се намирили там.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 16 април 2012 г. — Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT, Nichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

(Дело C-176/12)

(2012/C 184/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Association de médiation sociale

Ответници: Union locale des syndicats CGT, Nichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Преюдициални въпроси

1. Може ли в спор между частноправни субекти да се направи позоваване на основното право на информиране и консултиране на работниците, признато от член 27 от Хартата на основните права на Европейския съюз и уточнено от разпоредбите на Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност⁽¹⁾, за да се провери съвместимостта на национална мярка за транспониране на директивата?
2. При положителен отговор, трябва ли посочените разпоредби да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, съгласно която при изчисляване на щата на предприятието по-специално за целите на определяне на законните прагове за създаване на представителни за персонала органи се изключват работниците, назначени с договор „apprentissage“,

„sage“, договор „initiative-emploi“, договор „accompagnement dans l'emploi“, договор „professionnalisation“?

⁽¹⁾ Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност — Съвместна декларация на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно представителството на работниците (ОВ L 80, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 120).

Жалба, подадена на 16 април 2012 г. от The Dow Chemical Company срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 2 февруари 2012 г. по дело T-77/08, The Dow Chemical Company/Европейска комисия

(Дело C-179/12 P)

(2012/C 184/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Dow Chemical Company (представители: D. Schroeder и R. Polley, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-77/08, в частта му, в която се отхвърля искането за отмяна на Решение на Комисията от 5 декември 2007 г. по дело COMP/38.629, изменено от Комисията с Решение C(2008) 2974 окончателен от 23 юни 2008 г., в частта му, която се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Решение на Комисията от 5 декември 2007 г. по дело COMP/38.629, изменено с Решение на Комисията C(2008) 2974 окончателен от 23 юни 2008 г., в частта му, която се отнася до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, да отмени Решение на Общия съд по дело T-77/08, в частта му, в която се отхвърля искането му за съществено намаляване на размера на наложената му глоба,